

בשנת

ידיעות קיבוץ הזורע - ט"ז אדר א' התשע"ט - 21.02.2019

הזמנה לאירוע "אור, תנועה וצליל בואדי" | עמוד 3
זיוה כהן והצוות המארגן

מהנעשה בחינוך עדכון חורף | עמוד 5
מיכל לבסקי-טל ועידית עזר

"פלסט-אופן" ודברים לזכר רמי הרפז | עמוד 7
דוד ריילינגר

יצירה מקומית גורדון קמרון | עמוד 8
אילת ראטס

תוכן עניינים

3 | הזמנה לאירוע "אור, תנועה וצליל בואדי"

/ זיוה כהן והצוות המארגן

4 | עדכונים מהנעשה בקיבוץ

עדכוני תרבות / איריס רפאלי

מהנעשה במוזאון / ר'תם לבנון

מהנעשה בחינוך / מיכל לבסקי-טל ועידית עזר

מבזקי חקלאות / אילת ראטס

6 | ענייני השעה

בחירות 2019 - לרדת מהיציע / דבורה כדיר

7 | "פלסט-אופן" ודברים לזכר רמי הרפז

/ דוד ריילינגר

8 | יצירה מקומית

גורדון קמרון / אילת ראטס

10 | תרבות ופנאי

פינת התובנה / בועז בש מרץ

טיפת מיתולוגיה / אהוד דור

ממרחבי הרשת

קווים לדמות / שבתאי פרידמן

11 | שבליסטים - יומן מסע

/ ניר רענן

12 | היה היה

יום הולדת לקיבוץ וחברי "קיבוץ ב" / צוות הארכיון

14 | לקראת שבת

פרשות השבועיים / דובי זמר

אחרי הכל שיר

סוף פסוק

15 | לוח מודעות

16 | שו"ת - טובה חגי

/ דני נהב

מערכת בשער

עורכת

אילת ראטס

עיצוב ועריכה גרפית

אנה אבראל

טלפון

050-7450642

דוא"ל

bashaar.hazorea@gmail.com

השתתפו בגיליון זה

זיוה כהן, איריס רפאלי, רתם לבנון,

מיכל לבסקי-טל ועידית עזר, חקלאי

הזורע, דבורה כדיר, דוד ריילינגר,

גורדון קמרון, בועז בש מרץ, אהוד

דור, שבתאי פרידמן, ניר רענן, צוות

הארכיון, דובי זמר, דני נהב, טובה חגי

ואילת ראטס

הגהה

עמוס אורן

תמונת שער

מים מעל הגשר. צילום: אילת ראטס

הפצה

יעל טיקטין, רינה רשקוב

אור תנועה וצליל בואדי 1.3.2019

אירוע האור שלנו יתקיים בליל שישי 1.3.19
בין השעות 18:00-22:00.
הינכם מוזמנים לטייל לאורך הנחל, מביתו של דובי זמר
ועד גשר אמנון פלד.
לאורך הנחל וסביבו יהיו פזורים מיצגים להנאתכם.

מוזאון "וילפריד ישראל" יארח למגוון פעילויות:

"קפה -וילפריד"

בין השעות 19:30-22:00
בית קפה באווירת המזרח הרחוק
עם עוגות תוצרת בית, שכולנו נכין
(שימו לב המועדון לא יפתח בערב זה)

צ'י קונג בהדרכת תמר ארז

בשעות 18:30, 19:30, 20:30
הציבור מוזמן להתנסות חוויתית,
מתאים לכולם (גם לילדים בליווי מבוגר)

תערוכה "מרחבי תודעה"/קוג'י אונו

בשעה 20:00 יתקיים סיור מודרך עם רתם לבנון.
מומלץ לשלב ביקור בתערוכה עם התנסות בצ'י קונג

מיצב יצירות מתערוכות במוזאון/רתם לבנון

ידאו- הכנת האירוע/נעמית תבור

מיצג-צילום בחשיפה ארוכה - ילון שחורי, מור כהן,

מנשה הזארי, אריאל לוקס, בהשתתפות הציבור

בין השעות 18:30-21:30

בודהה התעטף בצעיף

ומחכה לכם,

אז בואו

* לנוחיותכם, בסמוך ליום האירוע נפיץ את מפת המיצגים.

* נשמח לראותכם מקושטים בקשת המנצנצת, שהכינותם מראש
(ראו פרסום באתר).

* שימו לב להוראות הבטיחות ומידע על סגירת כבישים, שבעמוד הבא
(עדכוני תרבות).

עדכוני תרבות ותרבות חורף / איריס רפאלי

במהלך האירוע - תתאפשר נסיעה בכלי רכב בכביש העוקף את בית הספר וממשיך לאורך גדר הקיבוץ, בית שלמה חזן ועד בית משה כהן ומשם לכיוון צמרת. כמו כן, ניתן יהיה לנסוע גם בכבישים שמעל שיכון בריכה. אנא התחשבו במקימי המיצגים ובציבור הרחב שטייל לאורך הנחל.

שער היער - ביום האירוע השער ינעל בשעה 08:00 ועד תום האירוע.

שימו לב - צפויים אורחים רבים - האירו פנים ונשמור על כולם.

האירוע הוא פרטי שלנו - של הקיבוץ, בניו ואורחיו. יחד נשמור על גינות החברים ועל השטחים הציבוריים - אנא עזרו לנו בכך. הסתייעו בחיצי ההכוונה ובמפת האירוע.

6.3.19 - מפגש סנים נכדים - שימרו את התאריך, פירוט בהמשך.

15.3.19 - ניווט לזכר ארז הרפז ז"ל

פורים

חמישי 14.3.19 - פורים בחברת הילדים

שלישי 19.3.19 - פורים ילדים - מתקנים והפעלות

יום שישי 29.3.19 - פורים מבוגרים

בימים אלו אנו מחדשים את ועדת תרבות / נאמני תרבות בקיבוץ. כל מי שמעוניין להצטרף לוועדה (ישיבות אחת לחודשיים), מוזמן לפנות אליי.

■ שבת שלום!

ביום שישי לפני שבועיים, אירחנו במועדון לחבר את סער קדמון בהרצאתו "בגידות בעולם הריגול". ההרצאה הייתה מעניינת ומרתקת, ובסופה פנו אליי רבים בבקשה להזמין שוב. המועדון היה מלא בחברים מכל הגילאים וזה ממש חימם את הלב.

אור תנועה וצליל בואדי 1.3.2019

אנחנו ממש בישורת האחרונה לפני האירוע שלוקחים בו חלק מעל 100 מתנדבים מכל השכבות והגילאים. בתקווה גדולה שמזג האוויר יהיה לצדנו.

על לוח המודעות תלויה רשימה להכנת עוגות לאירוע - נשמח שתרשמו.

בטיחות מעל הכל - כדי שנצלח את אירוע האור בהנאה ובכיף אנא התחשבו בכללי הבטיחות:

חשמל - רק מוסמכי חשמל רשאים לחבר מיצגים למערכת החשמל. בצוות שלנו: ניר מרקוביץ, טיבי ויזהר - תאמו איתם. ***** זכרו מים וחשמל - סכנה!**

תלייה בגובה - מיצגים התלויים בגובה מחייבים אף הם זהירות, יש לתאם עם יורם לביא - מורשה בטיחות בגובה. בבקשה בלי סיכונים מיותרים.

סגירת כבישים

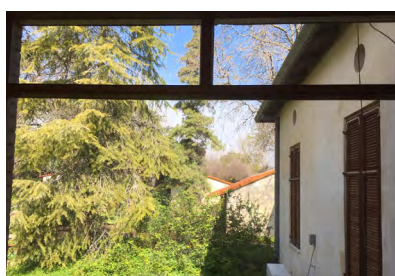
כלי רכב: יום לפני האירוע בבקשה לפנות את כל כלי הרכב החונים לאורך הנחל, במיוחד באזור הגשר שליד משפ' פלג, הגלגל וסביבת המוזאון. הכביש מהספרייה, דרך הגשר ליד משפ' פלג, מגרש הטניס ועד שער היער (כולל הגשר מול הבקתה של שמעון) יהיה סגור מיום שישי בשעה 8:00 בבוקר עד גמר האירוע - לא יתאפשר מעבר כלל. ביום האירוע אין לנסוע בכלי רכב לאורך הואדי. נסיעה ב"קלנועיות" מותרת, אך לא ב"קלאב-קאר" (פרט לצוות האירוע וביטחון).

מהנעשה במוזאון / רתם לבנון

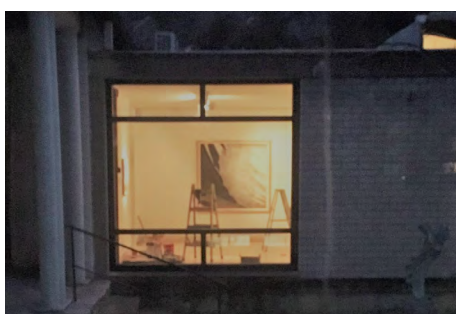

רואים רחוק, רואים שקוף

לפני שבועיים וחצי הוחלפו החלונות של המוזאון, לאחר 60 שנה... ההחלפה מומנה ע"י המועצה לשימור אתרים ובוצעה ע"י נגריית הבית של הקיבוץ.

תודה לרתם על הדיווח והתמונות.

את צוות המדריכים והיה כתובת להורים ולבעלי תפקידים בקיבוץ. את מקומו של אורי תופס תומר עדני, שבא אלינו מקיבוץ ראש הנקרה. תומר נכנס לתפקיד במרץ רב ולומד את אורחות חיי הזרע ומסגרת הנעורים, עם כל ההיבטים המיוחדים להזרע. תומר ישמש גם כרכז הנעורים וגם כמדריך במשרה מלאה. נאחל לשניהם הצלחה רבה.

חינוך למיניות בריאה ומדע מגדר - זהו נושא שאנו עוסקות בו במהלך כל השנה ברמות שונות ועל פי הגילאים. צוותי הגיל הרך השתתפו בערב שערכה להם המועצה ושמעו הרצאה מרתקת בנושא המגדר. ילדי המרחבים גם הם עסוקים בנושא בהתאם לגיל. הילדים השתתפו בהכנת כרזות שהוצגו באולם המועצה וגם בחדר האוכל ולקבוצות נערכות פעילויות בנושא. כמובן שבנעורים הנושא בולט, וביחד עם המסגרות הנוספות, בי"ס ו"רעות", אנו מתייחסים לנושא. לאורך כל הדרך מלווה אותנו מרים גרוס, שמתקוקת תפקידה כממונה על מניעת הטרדות מיניות בקיבוץ, תומכת, מייעצת ושותפה בעשייה ובחשיבה ומהווה לנו כתובת מעולה.

יום שלישי ה- 19.3.19 הפנינג פורים ילדים - הפנינג מלהיב עם תחנות ומשחקים לכל הגילאים. בימים הקרובים צוות האירוע יפנה אליכם לגבי עזרה ותורנויות. שימו - הפנינג יתחיל בשעה 16:00 ולכן ביום זה הגנים והמרחבים ייסגרו בשעה זו.

מוזמנים לפנות אלינו בכל שאלה ונושא שמעסיקים אתכם.

■ מיכל ועידית

חצי שנה של עשייה ופעילות כבר מאחורינו. אנו בשלהי החורף ובימים היפים אנו נהנים מטיוולים ברחבי הקיבוץ, צופים בנחל הזרע ובפריחה שצצה לה בכל מקום.

לאחרונה חגגנו את ט"ו בשבט - בגיל הרך ערכנו טקס חג ביחד עם צוות הנוי שכלל שירים וריקודים וכמובן שתילת עצים למרגלות מגדל השמירה הישן. המרחב הצעיר גם הוא התחדש בעצי פרי ליד מקלט ענבלים והמרחב הבוגר חידש את הכניסה האחורית בפרחי העונה. אנו מודים לך סולומון על העזרה הרבה בהבאת העצים והכנת השטחים לנטיעת העצים. מוזמנים לבוא לבקר ולעקוב אחר גדילתם. תהליך התזונה הבריאה שהתחלנו לפני שנה בגיל הרך ממשיך ומתקיים. פלורה גנץ מבשלת ומכינה כל שבוע חומוס טרי וביתי לגנים, עם טעם מנצח והילדים נהנים מכל ביש. במרחב הצעיר מחכה לילדים בשובם מבית הספר מגש ירקות עשיר, הם מתנסים וטועמים כל פעם ירק חדש (קולורבי, כרובית...). אנו בקשר רציף עם רז און (רפאלי) מנהלת המטבח, אשר בשיתוף פעולה נפלא מתאימה את ארוחות הבוקר (בחופשים) והצהריים לבריאות ומזינות יותר לילדים. כמובן שאנו ממשיכות כל הזמן לבדוק ולדון בנושא עם הצוותים.

נושא החיסונים מעסיק גם אותנו כמו את שאר המדינה. הוקם צוות ביחד עם ועדת בריאות והמרפאה אשר בונה תוכנית להבאת הנושא לדיון קהילתי. חשוב לנו להדגיש כי על פי החוק איננו יכולים לחייב את ההורים למסור לנו מידע רפואי בנושא זה.

בימים אלו מתבצעים שינויים פרסונליים בצוות הנעורים. אורי חץ מסיים את תפקידו כרכז הנעורים ואנו רוצות להודות לו מקרב לב על השנים בהן הוביל את הנעורים, ליווה את הנערים בשנות ההתבגרות המטלטלות, הדרך

צילומים: חינוך הזרע

מבזקי חקלאות חקלאי הזורע מדווחים מהשטח

מה עושים בפרדסים? בפרדס מסיימים לקטוף את הקלמנטינות.

מה קורה במדגה? החלה עונת המכירות במחלקת דגי הזהב. במחלקת הקוי ממשיכים לעבוד במרץ.

תודה לכל מי שהשתתף ועדכן: סילבי כהן מהגד"ש ואביעם גבאי מהמדגה.

העגורים מחפשים נבטי חמוס מזינים בשדות - בגד"ש פחות נלהבים מהאורחים הלא קרואים. עגור אפור בתעופה - מתוך וויקיפדיה

האפונה כבר נובטת בשדות. צילום: גד"ש הזורע

מה חדש בגד"ש? הגשמים הרבים מילאו את מאגרי המים אבל גם הציפו את השדות - מה שלא מיטיב עם החיטה. בתקופה זו אנו שומרים על שדות החמצה מפני העגורים שעוצרים "לתדלק" אצלנו. אנו מחכים לנביטה של החמצה (מזריעות מאוחרות) ושל הבצל.

הידעתם? העגור האפור (Grus grus), שהיה בעבר חלק מנופי הצפון, חזר לחנות באגמון החולה לפני כ-25 שנה, כחלק ממסלול הנדידה מאירופה לאפריקה בחודשי הסתיו והחורף. במשך השנים מספר הפרטים עלה וכיום נאמד בכ-150 אלף עופות (!), מתוכם 50 אלף נשארים בצפון ואינם נודדים דרומה. מזונם מגוון, אך המזון האהוב ביותר על העגורים בארצנו הם נבטי בוטנים וחמצה, ובעבר הסבו נזקים גדולים לחקלאות. בשנת 2000 התגבש פתרון - "פרויקט האגמון" במסגרתו העגורים מקבלים מזון (גרגרי תירס) בשטחים ייעודיים ומגורשים באופן קבוע מהשדות החקלאיים. מדובר במאות טונות של תירס מידי חורף ועלות הפרויקט נאמדת בכ-4 מיליון ₪ בשנה. משרד החקלאות השתתף בעבר במימון הפרויקט, אולם הסיר השתתפותו לפני כשנתיים, וחקלאי עמק החולה נושאים כעת בעיקר נטל ההוצאות.

במדור זה החברים מוזמנים לפרסם מאמרי דעה בכל עניין אקטואלי.

ענייני השעה

אני חושבת שלא כולם מושחתים (קחו לדוגמא את ג'ומס, מרידור, שלי יחימוביץ ועוד), והאמירה הזו מסוכנת. בהחלט אפשר למצוא מנהיגים טובים יותר מביבי, בוודאי ישרים יותר. רבים כועסים על הממשלה ועל מעשיה בקדנציה האחרונה, אבל לא מאמינים שאפשר לשנות. לדעתי ביבי לא יהיה ראש הממשלה בקדנציה הבאה, ואם כן אזי לא ישרוד בשלטון יותר משנה אחרי הבחירות, כיוון שהוא יהיה עסוק מידי במשפטים שלו. אנחנו יכולים להשפיע על מה שקורה והמצב רציני מכדי שנהיה רק פרשנים ביציע.

בואו הצטרפו לפעילויות.

תודה,

דבורה כדיר

*דבורה שלחה את המאמר לפרסום לפני מספר שבועות, מעט אחרי חילופי העורכות ב"בשער", אך מפאת חוסר מקום בגיליונות הקודמים הסכימה לפרסמו כעת.

בחירות 2019

לרדת מהיציע / דבורה כדיר

ראשית אני רוצה לברך את נעה הנהדרת, שעשתה עיתון קיבוץ נפלא ולאחל לאילת כניסה טובה לנעליים הגדולות והגדלתן עוד יותר.*

חברים לא מעטים בקיבוצנו כבר שותפים להבנה שלא מספיק לדבר בשיחות בבית ועל יד השולחנות בחדר האוכל, וכי מה שקורה במדינה מחייב גם פעילות. מזה כשנה וחצי, אנחנו, קבוצה של חברים מהזורע, מפגינים ברחובות (בעיקר בעפולה), כותבים ברשתות, מדברים עם מתנגדים, מפיצים "פוסטים" וכו'...

בצד "שלנו" אני שומעת המון סקפטיות, שהיא מובנת. "ההפגנות לא עוזרות", "אין סיכוי להפיל את ביבי", "כולם בפוליטיקה מושחתים", "אין מועמד אחר לראשות הממשלה" וכו'...

"פלסט-אופן" ודברים לזכר רמי הרפז

"פלסט-אופן" הינו אירוע ססגוני שמתרחש אחת לשנה-שנתיים, ובו מתקבצים רוכבים על אופני שטח מכל תעשיות הפלסטיק בארץ. האירוע נערך בחסות חברה אחת או שתיים שדואגות לקפה ומאפה בתחילתו ולארוחת צוהריים בסוף המסלול. השנה האירוע התקיים ביער בארי בשיא תקופת הפריחה והשתתפו בו כ-200 רוכבים. מ"פלסטופיל" השתתפו 4 רוכבים.

מצאתי לנכון להקריא דברים קצרים לזכרו של רמי הרפז בתחילת האירוע. רבים בתעשיות הפלסטיק הכירו והוקירו את רמי והביעו זאת באירוע. אלו הדברים:

לזכרו של רמי הרפז

(הוקרא באירוע "פלסט-אופן" 1.2.19)

לפני שבוע הלך לעולמו רמי הרפז מקיבוץ הזורע. רבים מכם בוודאי הכירו אותו.

רמי היה איש חיל האוויר וישב בכלא המצרי שלוש שנים וחצי. בעת שהותו שם היה המנהיג הבלתי מוכתר של השבויים הישראליים, שניהלו פעילות משותפת ענפה. בתקופה זו, בין השאר, הם תרגמו את הספר המפורסם "ההוביט". לאחר שובו מן השבי, חזר רמי לחיל האוויר והתמנה למפקד בסיס רמת-דוד.

אך מעל הכל היה רמי אושיית פלסטיק. הוא עבד ב"פלסטופיל" הזורע בכל תפקיד אפשרי - ממפעיל מכונה ועד מנכ"ל. רמי היה מומחה גדול בפלסטיקה ומכונות והוביל פיתוחים רבים ב"פלסטופיל" ובמפעלים אחרים.

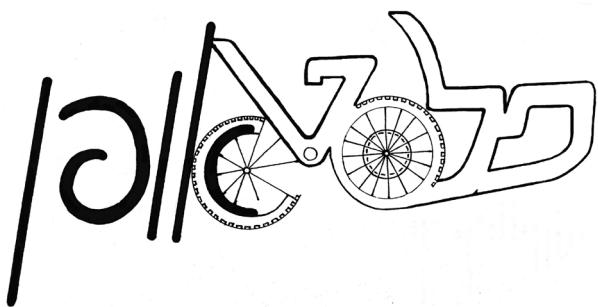
אירוע "פלסט-אופן" הינו הזדמנות מצוינת להוקיר את תרומתו לעולם הפלסטיקה בישראל.

יהי זכרו ברוך.

דוד ריילינגר ■

רמי ב"פלסטופיל". באדיבות המשפחה

צילומים מאירוע "פלסט-אופן": דוד ריילינגר

הפעם במדור היצירה המקומית נפגוש את גורדון קמרון. גורדון מצלם כבר 40 שנה כל מה שנכנס לפריים שלו - "יו ניים איט" - מפרפרים ועד נופים עוצרי נשימה. הצילומים מלאי חיים, מפתיעים ומהוקצעים. בלי אג'נדות ובלי יומרות הוא פשוט קם מוקדם בבוקר, כפי שעשה לאורך שנות העבודה הרבות במדגה, ו"תופס ברשתו" את היופי הנגלה לעיניו. גורדון שמח לחלוק איתנו את היופי הזה בתערוכות הרבות שהציג בקיבוץ בעבר ובהווה, ולנו נשאר רק ליהנות ולהתפעל. / אילת ראטס

בכך.

ספר לנו קצת על עצמך

נולדתי בדרום אפריקה ב-1942 ועליתי לארץ בשנת 1961 עם גרעין לקיבוץ זיקים (שאוּמץ ע"י הזורע), שם פגשתי את אשתי הראשונה שהיתה מכאן. נולדו לנו 3 ילדים, בין לבין עברנו להזורע ובהמשך התגרשנו. לאחר מכן התחתנתי בשנית עם חגית (שכבר הייתה לה ילדה מנישואים קודמים) ונולדה לנו ילדה משותפת. סך הכל יש לנו 5 ילדים ו-12 נכדים. בהזורע התחלתי לעבוד במדגה ושם נשארתי במשך 30 שנה (חוץ מ"גיחות" רבות לעבודה בענפים אחרים וגיוסים שונים). כיום אני פנסיונר ומתנדב בבית שקמה יום-יומיים בשבוע.

איפה למדת לצלם?

לא למדתי צילום בשום מסגרת מוכרת, גם לא בקורסים למיניהם. אני אוטודידקט ומצלם לפי אינטואיציה. כיום ברור לי שהסוד לצילום מוצלח הוא לא המצלמה אלא העין שרואה את המתרחש ומזהה את היופי שבו.

מה אתה אוהב במיוחד לצלם?

אנחנו מטיילים הרבה ורב התמונות שאני מצלם הן מחו"ל. במיוחד אני אוהב לצלם נופים. אהבתי מאד לצלם גם את הדיוקנאות של הנשים מנפאל שתלויים כרגע בחדר האוכל.

מתי התחלת לצלם?

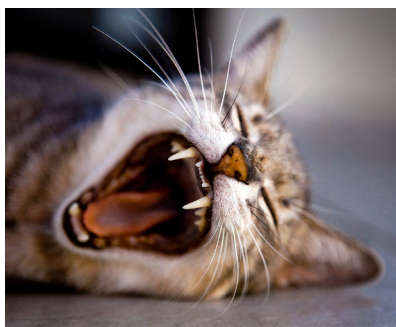
התחלתי לצלם בשחור-לבן בשנות השלושים שלי. בקיבוץ הייתה מעבדה לפיתוח תמונות ושם למדתי את רזי הפיתוח מהאנשים שעבדו שם, ביניהם אברהם (ברצו) לוי ז"ל וגבריאל פלטי ז"ל. המצלמה הראשונה שלי הייתה NIKKORMAT ואחריה היו עוד רבות וטובות (מעל 150... אבל מי סופר). כיום אני מצלם בדיגיטלי כמובן.

מהו תהליך העבודה שלך ואיך אתה ניגש לצילום?

הכל נעשה בספונטניות. במדגה הייתי אחראי בין השאר על מערכות המים והייתי צריך לקום מוקדם בבוקר לעבודה. בשעות הללו, חמש-שש לפנות בוקר, יש כידוע אור נהדר לצילום ובדרך לעבודה צילמתי את הנוף, את הזריחה, את השמיים. צריך כמובן להזדרז לצלם לפני שהשמש עולה. אני עדיין ממשיך לקום מוקדם ולצלם.

מה הוביל אותך לצילום?

ראיתי את היופי שבצילום שחור-לבן ורציתי להתנסות

הצילומים נראים לגמרי מקצועיים, איפה הצגת את העבודות שלך עד היום? הצגתי את העבודות שלי רק בהזרע.

ספר על התערוכה של נשות נפאל שמוצגת כרגע בחדר האוכל (לרגל יום האישה הבינ"ל)

צילמתי את הנשים הללו לאורך תקופה של מספר חודשים לא רצופים בהם שהיתי בנפאל. נסיבות השהות שלי בנפאל ידועות לרוב החברים והן חלק מתקופה לא פשוטה שנאלצנו להתמודד איתה. בזמן שהיתי שם "ביליתי" את הזמן הפנוי הרב שהיה לי בצילום, בין השאר צילום דיוקנאות של המקומיים. יש הרבה עוני ואומללות ברחובות קטמנדו אבל גם הרבה יופי. את אלה ביקשתי "לתפוס" במצלמה שלי.

אילו תערוכות נוספות הצגת בקיבוץ?

בעבר הצגתי מידי שנה תערוכת צילומי פרחים לקראת ט"ו בשבט. השנה החלטתי "להפתיע" ולהציג צילומי עצים בחדר האוכל. את רב תמונות העצים שהצגתי שם צילמתי בפארקים הגדולים של ארה"ב. יש גם כמה תמונות שצולמו באירופה וגם ביער שלנו ובגבעת הרקפות.

באופן אישי אני מאד אוהבת את צילומי היער בהם רואים את קרני האור חודרות בין הצמרות, ובמיוחד את זו שהופיעה על שער הגיליון הקודם. ספר איך צילמת את התמונה הזו ואם היא עברה עיבוד כלשהו
צילמתי את התמונה הזו ביער שלנו מוקדם בבוקר - מעט אחרי הזריחה. היא לא עברה עיבוד בתוכנת מחשב, האפקט המיוחד של האור הושג בזכות השעה המוקדמת וזווית הצילום.

האם ישנם צלמים שאתה אוהב במיוחד את העבודות שלהם או מקבל מהם השראה? אריאל לוקס. אני אוהב את העבודות שלו בשחור-לבן.

האם ישנם מקומות או נושאים שאתה חולם לצלם? אני מאד רוצה לטייל ולצלם בהודו, מעולם לא ביקרתי שם, אבל בינתיים זה עוד רחוק. הייתי שמח גם לטייל ולצלם במרוקו.

האם הצילום שינה את זווית הראיה שלך על העולם? לא ממש, למעט בנפאל שם ביליתי זמן רב בהתבוננות במקומיים, ונקשרתי באופן מיוחד לאנשים ולמראות.

האם יש לך תחביבים נוספים?

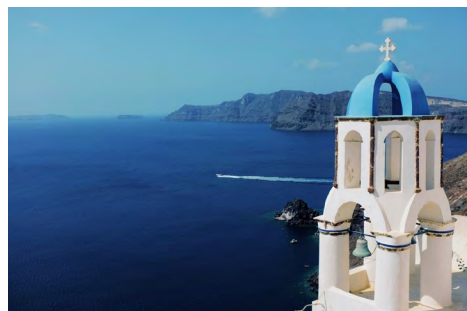
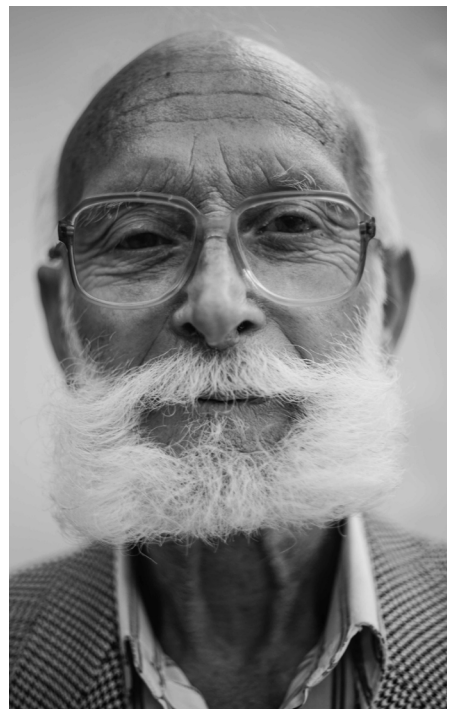
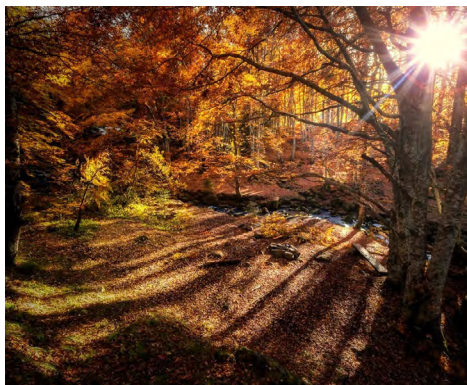
הצילום הפך להיות התחביב העיקרי שלי בפנסיה, אבל אני אוהב גם גינון ולאחרונה אני מגדל בעיקר קטוסים.

תודה לגורדון על הריאיון והעל הצילומים המרהיבים. ■

לאחרונה גורדון הסכים להיות אחראי על הצגת תערוכות חברים על הקיר בחדר האוכל. חברים המעוניינים להציג את עבודותיהם* מוזמנים ליצור קשר עם גורדון - 052-3990673. כמו כן יש אפשרות לרכוש עבודות התלויות על הקיר.

*יש לציין שמימון התערוכה (הדפסה, מסגור וכדומה) הוא ע"י החבר. חדר האוכל מצידו ייספק את הקיר והקהל האוהד.

*כל הצילומים: גורדון קמרון

"הצד העיוור" - תובנה בהמשכים

אחת המשמעויות של "הצד העיוור" היא שאנו ממש זקוקים למישהו אחר שיעיר ויאיר לנו לגבי שגיאות שאנו עושים והרגלים מזיקים שלנו (כלפי עצמנו וכלפי אחרים). הבעיה היא שאנו לא ממש יודעים או אוהבים לקבל ביקורת...

- ישנם שלושה אופנים שכיחים לקבלת ביקורת באופן שלילי -
- עוינות (מתקיפים את מעביר הביקורת ללא הפנמת תוכנה)
- היעלבות (נעלבים ומסרבים להכיר באפשרות האמת בביקורת)
- זחירות ואטימות ("עור של פיל", נכנס מאוזן אחת ויוצא מהשנייה)

שלושת האופנים מגיעים ממנגנון הגנת האגו שלנו, שלושתם "אוטומטיים" ושלושתם בעייתיים מאוד להבחנה ומידור.

כעיקרון, עלינו לזכור כי עצם העברת הביקורת יכולה מאוד לעזור לנו ומאירה לנו צדדים חבויים באופן התנהלותנו. אך זוהי מחשבה רציונאלית ומנגנוני ההגנה הינם רגשיים, חזקים ואוטומטיים.

הטקטיקה האפקטיבית ביותר למצב זה הינה "חשיבה נוספת לאחר זמן". כלומר, אחרי שכבר נרגענו, התקררנו ואיננו מרגישים מותקפים, ננסה לנתח ולחשוב על תוכן הביקורת -

האם יש בה נקודות נכונות? האם היא מאירה לנו דברים שהסתרנו מעצמנו? האם היא משקפת לנו מציאות בה לא הכרנו?

■ שתהיה לכולנו שבת של "חשיבה נוספת"!

מנטור בארמון של אודיסאוס, המאה ה-5 לפנה"ס

טיפת מיתולוגיה / אהוד דור

מְנַטוֹר

קורה לפעמים שמילים בלתי ידועות צצות כאילו משום מקום, נוחתות בקלילות בשפתנו ובתוך זמן קצר נדמה לנו שהן אתנו מאז ומעולם. כך קרה גם למילה "מְנַטוֹר", שעד לפני כמה שנים כלל לא נשמעה, וכעת כבר איננו יכולים בלעדיה. המילה מְנַטוֹר מקורה במיתולוגיה היוונית. מנטור היה ידיד נאמן ויועצו של אוֹדִיסֵאוֹס מלך אֵיִתָקָה. כשיצא אוֹדִיסֵאוֹס עם חייליו למלחמת טרויה, הוא הטיל על מְנַטוֹר את ההשגחה על ארמונו, אישתו פְּנֵלוֹפֵה ובנו הרך שזה עתה נולד. מנטור היה המחנך של טֵלֶמַאכּוֹס, בנו של אוֹדִיסֵאוֹס, עד שזה בגר ויצא בהצעתו לחפש את אביו בים, ואנחנו זכינו במילה מְנַטוֹר במשמעות של מדריך אישי, מדריך רוחני, חונך ויועץ.

שבת שלום ומנוחה (מיועצים)
אהוד דור

אורות בערפל - פבר' 2019. צייר: שבתאי פרידמן

נשואים טריים לעומת נשואים 8 שנים

שביליסטים יומן מסע

שביל ישראל קטע מס' 3: היכן קבור יהושע בן נון?

האיראני וביבי... אבל כן נוכל לספר, שכשישבנו לשתות קפה שחור בתצפית המדהימה של פסגת קרן נפתלי, סרק את השטח ידידו של יוסי שמע - יוסי בן נון (להלן: "יהושע בן נון"). בעוד אנו גומעים מהמשקה המופלא שהכין ממשיך דרכו של הגדוד הראשון של הפלמ"ח, מגלה יהושע בן נון גתות עתיקות מדהימות מהתקופה הביזנטית ומקווה יהודי מהתקופה החשמונאית... מקרן נפתלי מוריד אותנו השביל בזריזות (6 ק"מ) לבקעת יחמור ולנחל דישון תחתון המקסים, לא לפני שאנחנו מכרסמים תפוחי עץ עסיסיים מתוך ערימת תפוחים ענקית שנזרקה ליד בית אריזה של מושב רמות נפתלי. אני בטוח שכל קוראי מדור ה"שביליסטים" היו פעמים רבות בנחל דישון, וזאת לא רק בזכות יופיו הנדיר ושפע הפריחה, אלא גם בגלל שכבות הסלע מרהיבות העין שקיבלו התרוממות טקטונית קשתית כלפי מעלה. לא רבה הדרך (אולי 7 ק"מ) וצומת נחל אביב - נחל דישון מקבלת את פנינו - אותה צומת עם בריכה מלאה מים שכל הקוראים (כמעט) זוכרים לטוב מטיוול הקיבוץ לפני 10 שנים, בו ירד חצי קיבוץ הזורע (3 אוטובוסים) מקיבוץ יראון אל נחל אביב ועמודי הענק שלו, שנראים כמו עלמות חן. מכאן ועד קיבוץ ברעם, חלק זה של שביל ישראל מוכר היטב לחצי האמור של קיבוץ הזורע, וכיוון שמובן מאליו שחצי הקיבוץ שהיה באותו טיוול סיפר לחציו השני של הקיבוץ בפרטי פרטים כמה יפה הוא נחל דישון עליון בפרט ושביל ישראל בכלל - אין לנו מה להוסיף.... ס"ה קטע 3 - 20 ק"מ לא קשים אבל מאד מומלצים. בואו ותיהנו!

■ בשם השביליסטים - ניר רענן

אוהדיו הרשופים של בנימין נתניהו (ה"בייס") משוכנעים שרק ביבי כבש את ארץ ישראל. זה לא מדויק. מי שכבש את ארץ ישראל לפני 2250 שנה היה יהושע בן נון. אין חולק על כך שיהושע נקבר ב"תמנת חרס" (כתוב בתנ"ך!), אבל יש חילוקי דעות קשים היכן היא אותה "תמנת חרס" המקראית. הגרסה הרשמית של הרבנות טוענת שקבר יהושע נמצא בכפר קיפל חארת' ליד העיר אריאל שבשומרון. גרסה אחרת קובעת שיהושע בן נון קבור בנבי יושע, ליד מצודת כ"ח. חבורת השביליסטים שלנו החליטה לבדוק את הסוגיה הזאת דרך הרגליים בקטע מס' 3 של שביל ישראל (ההצעה לנסוע לאריאל טורפדה על ידי גיל מאיר, ממשיך דרכו של פרויקט מהגדוד הראשון. גיל מסרב להיכנס ל"שטחים"). כדי ש"המחקר ההיסטורי" שלנו יהיה מדויק, צרפנו הפעם לחבורתנו את יוסי בן נון, ידידו של חברנו יוסי שמע.

יוסי בן נון, אולי צאצאו של יהושע בן נון מלפני 90 דורות, מביט בקבר, אליו מגיעים אחרי חמש דקות הליכה מתחילת קטע 3, מכווץ את עיניו ומכריז: "כאן אכן קבור סב סבי, יהושע בן נון!" שום שביליסט לא מעז להתנגד לפסיקה הזאת. אפילו לא לורן הול, שבקטע 3 של השביל מתחילה לייצג בנאמנות את המגדר הנשי (ולא נעדרה כמעט אף פעם ב-35 הקטעים הבאים), וגם לא לוחמי שביל ישראל "הוותיקים" מקטעים 1-2 של השביל (יוסי שמע, עמירם וייס, גיל מאיר, ערן שפייר וניר רענן). אם לא מתווכחים אז ממשיכים לצעוד, ואחרי שעה וחצי מגיעים לאנטנות הגבוהות של קרן נפתלי, אותן רואה כל מי שמרים את עיניו מעמק החולה מערבה. מה תפקיד האנטנות לא נוכל לגלות, זה סודי (רמז: האיום

חגיגות יום הולדת לקיבוץ הזורע וחברי "קיבוץ ב"

מתוך התאריכון: ב-12.2.1942 הצטרפו להזורע 43 חברי קיבוץ ב' (התקבלו לחברות ב-1943)

אלו היו חברי ההשלמה משמיר, שבדומה לשאר המייסדים היו כולם במקור חברי תנועת ה"וֹרְקְלוֹיטֶה" (werkleute). חברים אלו בחרו לחזור להזורע בפברואר 1942, לאחר ניסיון שלא נשא פרי להשתלב בקיבוץ שמיר במשך מספר שנים. למרות ההסתייגות הראשונית מקליטתם בחזרה, הם כמובן נקלטו בסופו של דבר והשאר - היסטוריה. כיום לא ניתן לתאר את הזורע ללא תרומתם הכל-כך משמעותית של חברי "שמיר - משמר הדרום". / צוות הארכיון

הקטע הבא נכתב לכבוד יום ההולדת לקיבוץ ולרגל 25 שנים לקבלתם לחברות של 43 חברי "קיבוץ ב". הופיע ב"בשער" ב-16.2.1968 ונכתב ע"י יעקב מיכאלי:

25 שנה להשלמת "שמיר - משמר הדרום"

אחד היובלות שמתייבלים עלינו שלא בזמנם... ובכן, לפני 26 שנה נצטרפה להזורע אותה השלמה גדולה, כ-40 חבר וחברה. גדולה הייתה במספרה לפי המושגים של הימים ההם, אך גם עמוסה בעיות ותהיות.

אפילו מי שהשתתף בכל זה, בכל תחנות הדרך ומעמדי הבירור, יקשה לתת כיום תשובות מלאות על אותה תהיה: למה יצאתם, מה עשיתם, וסוף סוף: למה חזרתם? אותה השלמה הייתה רובד יותר צעיר פחות מגובש של תנועה מגובשת למדי, והוחלט לעשות ממנה נושא לקיבוץ שני: כי לאן נגיע, כשבהזורע יהיו יותר ממאה חברים: הלא זה יפגע באינטימיות החברתית ובבסיס הכלכלי החלש בלאו הכי ובזמן של חוסר עבודה כרוני.

לאחר חיפושים השתקעו הצעירים בגן יבנה, ועבדו בכל עבודה מצויה.

"המושבה" שימשה בתנאים הביטחוניים והכלכליים כמקום בידוד חברתי יוצא מגדר הרגיל, תוך כדי פזילה מתמדת ופעילה לאח הגדול, הוא הזורע... אותם צעירים היו גם מרדניים למדי, ובלחצם הכבד הצטרפו שני הקיבוצים ב-1938 לקיבוץ הארצי.

הצטרפות גררה הצטרפות: ב-1939 הוחל באיחוד עם "שמיר" על גבעה בקרבת רמת יוחנן. בזמן הראשון היה נראה כאילו האיחוד יבוצע כהלכה, למרות שאותו קובץ התפלג זמן לא רב קודם לכן.

אך במהרה התגברו צרות והיסוסים.

הימים היו ימי מלחמת העולם השנייה בראשיתה, החלו גיוסים לצבא הבריטי. חלק אחד התייחס לגיוס בצורה חיובית, בעוד שהחלק השני, היותר מושרש בשומר הצעיר היה יותר משותף לדעות ההססניות. הבדלי גיל, בעיקר של החברות (אלו שלנו היו בנות ה-20), עשו את שלהם. לאחר פלירט קצר עם קבוצה פולנית קטנה, החליט קיבוץ הזורע לקבל את הבנים האבודים - בחזרה. גברו רצונות הבניה והליכוד החברתי על ההיסוסים של העבר.

חמש שנים של "משא ומעש" באו לקיצם.

קיבוץ שמיר

קיבוץ שמיר, 7.10.1940. צילום: ר. רוזנפלד

חדר האוכל בשמיר עם קיר המגן מחצץ. 1939

בקיבוץ שמיר 1939 (כפר אתא) יאיר כהן, שולמית תל צור ואשר צילם: אשר בן-צבי

קוני ניקולאי צייר את שמיר (ברמת יוחנן) בשביל ההורים של אילנה מיכאלי, אחרי ביקורם בארץ בשנת 1940.

1941 חצר קיבוץ שמיר מתחת לרמת יוחנן
 חברי הזורע (הצעירים) עזבו את הזורע ב-1937
 כדי להקים קיבוץ חדש.
 היו ב"גן יבנה" בתור פלוגת עבודה. ב-1939
 הצטרפו לקבוצה של השומר הצעיר הרומני
 שנקראה "שמיר" לרגלי רמת יוחנן.
 ב-1942 40 חברים מ"שמיר" השלימו את הזורע.
 אלה שנשארו ייסדו את "שמיר" בגליל העליון.
 בתמונה: רואים את המקום כולל צריף שמיר
 שנקנה ע"י ד"ר ווילר והועבר עם החברים
 להזורע.

משכן ועגל

לאחר המאורעות הדרמטיים של יציאת מצרים, קריעת ים סוף, מעמד הר סיני וארגון מערכת המשפט וחוקים להסדרת חיי שגרה של עם - אנו נכנסים לפירוט יתר של בניית המשכן על חלקיו ואביזריו וכלי הקודש של מעמד הכהונה (פרשת "תצוה"). אלה פרקים המשעממים כל אדם מהישוב, אך מהווים חגיגה לאדריכלים, מעצבים, אסתטיקנים ואנשי אקדמיה (מחשבת ישראל, אמנות העולם העתיק).

גם הממסד הדתי שואב מפרשה זו את היררכית הקדושה היהודית. כאן נקבעים התפקידים המיוחדים לכהנים - תפקיד העובר בירושה בלבד.

הכהנים (משבט לוי) הם העילית הדתית, אחריהם הלויים (שאר אנשי שבט לוי) ובסוף ישראל - "פשוטי העם" שאין להם כל ייחוס דתי.

איך מממנים את בניית המשכן? בפרשת "תרומה" - מגייסים תרומה מרצון: **"כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ" (שמות כ"ה ב')**. בפרשת "כי תשא" מוטל על העם מס גולגולת: **"מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָהּ לָהּ" (שמות ל' י"ג)**.

מזכיר במשהו את מערכת המיסים שלנו: **"מחצית השקל" - מס קהילה (מס אחיד).** **"כל איש אשר ידבנו ליבו" - מס (תרומה) פרוגרסיבי.** בדומה למס איזון - אלה שיש להם נותנים יותר.

מסתבר שהעיסוק האובססיבי במשכן לא תרם הרבה להכרה של בני ישראל באל יחיד, שאינו נראה אך מבצע ניסים ונפלאות. לאחר מעמד הר סיני המרשים, משה עולה להיפגש עם האל במרומי הר סיני ולהביא משם את לוחות הברית. משה בושש לחזור, סבלנותו של העם פוקעת ואמונתו באלוהים ובמשה מתפוגגת. הם דורשים בתוקף מאהרון:

"קוּם עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי-זֶה מִשֶּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מִמֶּצְרַיִם לֹא יִדְעֵנוּ מֶה-הָיָה לוֹ." (שמות ל"ב א')

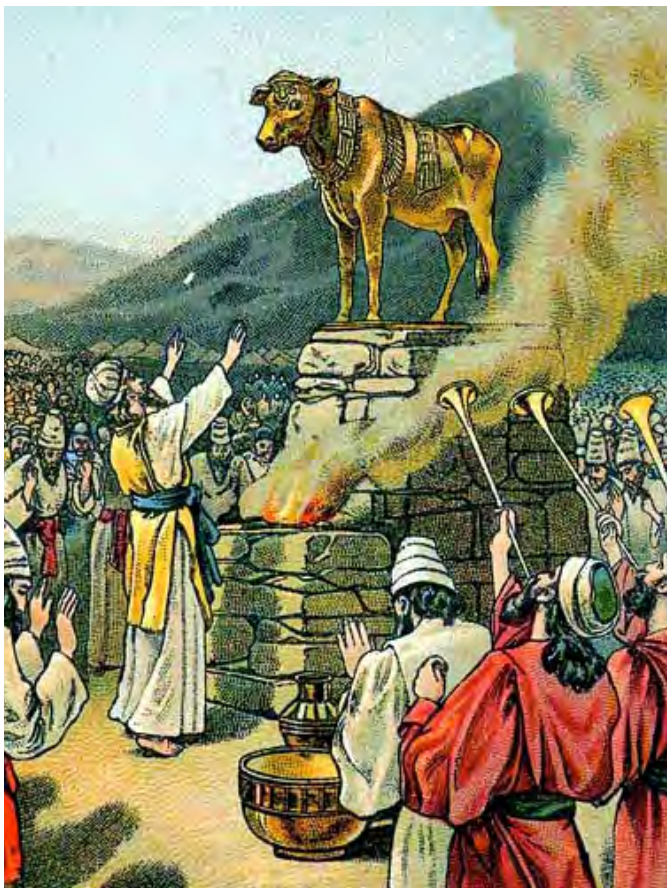
המונותאיזם לא הופנם...אהרון הכהן (חלש האופי, יש לומר) אוסף מהם תכשיטים ובונה מהם את עגל הזהב,

והעם מרוצה:
"וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" (שמות ל"ב ד')

הניגוד הקיצוני בין העיסוק המוגזם במשכן ובין הכפירה בו באמצעות עגל הזהב, מעלה את ההשערה שאולי זה לא ניגוד כלל. זה כמו זה מעשה פגאני, המנסה לתת ביטוי מוחשי לאל היהודי, שמהותו היא היותו מופשט, בלתי נראה, שמצריך רמה גבוהה של הבנה ואמונה בקיומו. אם מלכתחילה המקדש היה רחני: **"וַעֲשׂוּ לִי, מִקְדָּשׁ; וְשָׁכַנְתִּי, בְּתוֹכְכֶם." (שמות כ"ה ח')** - "שכנתי" אצל בני האדם ולא בבית מקדש מפואר, אולי היה נמנע מעשה העגל המביש.

"...מזכיר במשהו את מערכת המיסים שלנו: מחצית השקל" - מס קהילה (מס אחיד).
"כל איש אשר ידבנו ליבו" - מס (תרומה) פרוגרסיבי. בדומה למס איזון - אלה שיש להם נותנים יותר."

■ שבת שלום!

הסגידה לעגל הזהב. איור משנת 1901, מתוך ויקיפדיה

לרוברט פרוסט / נתן זך

כְּשֶׁהֵייתִי בְּשׁוּלֵי הַיַּעַר, אֶבְלֵ לֹא הֵייתִי,
שְׂמַעְתִּי צְפוּר קוֹרְאָה בְּשָׁמַי.
מִי, כָּל כֶּה מְאַחֵר, כָּאֵן, בִּיעַר,
יְכוּלָה לְהִיּוֹת צְפוּרִי?

הַצְפוּר פִּרְשָׁה כְּנַפִּיהָ.
לְשִׁאלוֹתַי הוֹתִירָה אוֹתִי.
אֲנִי, שְׂפַעַגְלָה לֹא בָּאתִי,
נִסְעָתִי מִשָּׁם בְּעִגְלָתִי.

מתוך "כל החלב והדבש", הוצאת עם עובד 1966

חברים המעוניינים לפרסם במדור זה שיר פרי עטם או להציע שירי משוררים לפרסום או ציטטות מעוררות השראה - מוזמנים לשלוח חומר למערכת "בשער":
bashaar.hazorea@gmail.com
ניתן גם לפרסם בעילום שם.

סוף פסוק

"אתה נמצא במקום בו נמצאות מחשבותיך.
ודא שמחשבותיך נמצאות במקום בו אתה רוצה להיות"

רבי נחמן מברסלב

לוח מודעות

מזל טוב

להדר וארז
בהולדת הבן כרם
זר ברכות לסבים אפרת ואליאב
ולכל המשפחה

מזל טוב

למרים מוכנדורף
לרגל יום הולדת 75!
מאחלים לך
בריאות ונחת לרוב

מזל טוב

לעפרית ולוטם
בהולדת הבת אחות לתום, יהב וחור
שפע ברכות לסבתא מרים
ולכל המשפחה

מפגש ג.ש.ר

חברים יקרים,
ביום שישי ה- 22/2, בשעה 11:00
ניפגש במועדון לחבר עם רון בארי, שניהל
וחפר על-יד קיבוץ שריד וגילה ממצאים
ארכיאולוגיים מעניינים מימי השלטון
המצרי בעמק יזרעאל באלף השני
לפנה"ס.
רון, בנם של עפרה וחנוך בארי, ישתף
אותנו בסיפורו המעניין ובמצאים
מהחפירות.
לאחר המפגש נתכבד בארוחת צוהריים
קלה ובסיפורי חברים.
כולם מוזמנים!
להתראות, צביה.

הולדה והואילנט

נשמח לקבל מחברים חומרים לפרסום ב"בשער"
בכל התחומים.
אנא העבירו חומרים לגיליון הבא לא יאוחר מה-
2/3/19
לאימייל: bashaar.hazorea@gmail.com
תודה מראש ☺

10 שאלות ותשובות עם טובה חגי

גיל: 71 וחצי.

מצב משפחתי: אלמנה מזה 15 שנה מישי חגי (היינו נשואים 15 שנה ולפני כן נשואה 15 שנה לעמרי). אימא של שיאון, מורית ואיה וסבתא לשלוש נכדות ושלושה נכדים.

מקצוע: מנהלת צי הרכב של הקיבוץ ב-14 השנים האחרונות.

לכתוב על החיים שלי, לא כספר אלא כקובץ של אפיזודות לאורך חיי, שהיו מאוד מגוונים ועם מעברים רבים. בנוסף, אני רוצה להספיק לטייל ליעדים שונים בעולם.

8 ספרי משהו שלא יודעים עלייך.

החבר הראשון שלי, אבי קנטרוביץ', היה 'מוכ"ם' במשחתת אח"י אילת. בתקופת החברות שלנו הייתי מבקרת המון בחדר המכ"ם והייתי שם ממש בת בית.

החבר שלי היה בין 47 לוחמי חיל הים שהיו על הספינה כאשר בחודש אוקטובר 1967 (לאחר מלחמת ששת הימים) היא טובעה על ידי ירי מחוף רומאני. על טיבוע המשחתת נודע לי מהחדשות ברדיו, וידעתי שהחבר שלי נמצא בהפלגה זאת במשחתת. משום שאף אחד לא ידע לומר מה עלה בגורל האנשים בגלל כאוס גדול שהיה שם, טסתי מוקדם בבוקר משדה התעופה מחניים לשדה דוב ועברתי בכל בתי החולים שאליהם פונו החיילים. בסוף מצאתי מישהו שסיפר לי שאבי היה בין האחרונים על הסיפון ושהוא קפץ למים, אך כנראה טיל נוסף שהתפוצץ בתוך המים הרג אותו.

כל השנים שמרתי על קשר הדוק עם אימו של החבר הראשון שלי, ובעשרים השנים האחרונות לחייה סעדתי אותה וליוויתי אותה עד רגעי האחרונים.

9 תכונה אחת בך שהיית שמחה להיפרד ממנה.

חוסר סבלנות לטיפשים! למדתי עם הזמן לספור עד עשרים, אבל זה עולה לי במאמצים לא קטנים.

גם השאיפה לסדר ודיוק מקשים עליי לא פעם את החיים, לנוכח נורמות ההתנהגות הקיימות כיום בתחום זה בסביבתי.

10 משהו שמכעיס אותך ומשהו שאת אוהבת בהזרוע?

מכעיס: הטיפשות, השחיתות והתחמנות שאני נחשפת להם ביום-יום. יש לי עיני נץ ותכונות של בלש, ואני מזהה את התופעות האלה צ"ק-צ"ק. לדוגמא: מזהה בלא קושי נסיעות שבמקום שתהייה רשומות כנסיעות פרטיות נרשמות על חשבון הענף, ללא כל הצדקה לכך. מודה שרק לעיתים רחוקות אני עושה משהו עם מה שאני רואה.

אוהבת: לא נולדתי בהזרוע ואני חיה כאן מתוך בחירה. אני אוהבת את הסביבה הגאוגרפית והאנושית כאחד. אני חושבת שבחרתי את דרך החיים הכי מוצלחת שיכולתי לבחור מאז הגיעי ארצה. המקום כאן מאפשר איכות חיים של קיימות ורוגע ויכולת להתפתח. מרגישה שעבורי בהזרוע השמים הם הגבול.

תודה לטובה על גילוי הלב והנכונות לחשוף מעט מעצמה לכולנו

להתראות בעיתון הבא עם "גיבור" או "גיבורה" נוספים שמוכנים לחשוף בפנינו מעט מרחשי, הרהורי וסודות ליבם. ובינתיים, תחשבו מה אתם הייתם עושים. ראיין: דני נהב

1 זכרון מעניין מהילדות?

אני בת ארבע. שנת 1951. אנחנו גרים בבית ערבי נטוש ברמלה וזיכרון ממש ראשוני שיש לי משם הוא שיצאתי בבוקר לגינה שהייתה בחצר הסגורה של הבית וכל הגינה היתה מכוסה בשלג. נכנסתי הביתה ואמרתי לאימא שלי בסלובקית - הארץ בה נולדתי ובגיל שנתיים עליתי משם ארצה: "תראי אימא מה קרה לנו בלילה. מישהו ליכלך לנו את כל הגינה", ואימא חשבה בליבה - איך בתי כבר לא זוכרת את השלג בסלובקיה...

2 מה הדבר האחרון שחיפשת ב"גוגל"?

"בורקינה-פאסו" (מדינה במערב אפריקה). נתקעתי בשדה התעופה JFK בניו-יורק למשך 24 שעות ובמהלך אותו זמן ממושך התיידדתי ושוחחתי ארוכות עם בחור אמריקאי שטס לארץ הזאת, וסיקרן אותי מאוד לדעת קצת יותר על המקום הזה שלא היה לי כל מושג לגביו.

3 מהו התחביב הכי משמעותי שלך כיום?

תמיד התעסקתי באפייה וקולינריה, אבל בזמן האחרון התחביב הכי מזוקק שלי הוא קריאה. אני קוראת בכל רגע פנאי - במנוחת צהריים, בערב, בישיבה מול הטלוויזיה. לא נוסעת לשום מקום בלי ספר. קוראת הרבה בתחום הפילוסופיה אבל גם ספרי מקור וספרים מתורגמים. יש לי יומן קריאה בו אני מציינת ספרים שאהבתי במיוחד כדי שאזכור ואחזור לקרוא בהם.

4 מהו החטא הקטן שלך ("הגילטי-פלזר")?

צפייה בתכניות אוהבות עליי במיוחד בערוצים 36 ו-37. בייחוד אוהבת את "מקום בשמש", שמאפשר לי לפנטז על בתים שהייתי רוצה לקנות ולגור בהם בכל מיני מקומות ברחבי הגלובוס. גם אוהבת את "אחים לנכס" - תכנית בה שני אחים תאומים משפצים לאנשים את הבית שלהם. סוג של אסקפיזם לעולמות אחרים...

5 אם היו נותנים לך שעה - היכן בעולם היית רוצה להיות?

בעיר קרץ' בחצי האי קרים. העיר נחשבת לאחת הערים העתיקות באוקראינה. יש לי מסמכים המעידים על כך ששורשי משפחתי היו שם כבר בסביבות סוף המאה ה-19 ושהיו לנו מספר נכסים בעיר. אני רוצה להגיע לשם ובעזרת המסמכים אולי למצוא את המקום בו משפחתי חיה ולאתר את הרכוש שהיה שייך לנו שם לפני שנים רבות מאוד.

6 מהו הפספוס שלך?

לא הלכתי ללמוד שפות. בכיתה ח' אימא שלי לקחה אותי לאבחון שקבע שיש לי כישרון מיוחד לשפות. אני אמנם מדברת 6 שפות בנוסף לעברית - סלובקית, הונגרית וגרמנית מהבית + אנגלית, צרפתית ויידיש מהשכונה - אבל חושבת שאם הייתי לומדת בצורה מסודרת שפות יכולתי לממש את הכשרון לשפות בתחומי עבודה מעניינת כמו תרגום וכדומה.

7 משהו שאת שופת להגשים בעתיד?

יש לי הרבה שאיפות שרוצה להגשים כשהיה לי יותר זמן... בעבר כתבתי הרבה סיפורים קצרים למגירה. אם יהיה לי זמן ארצה אולי